

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. София, 10.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 12.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **5391** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. И. С. срещу Уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009г. с изх.№ 01-6500/3553 от 27.03.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

Претендира се отмяната на атакувания акт поради съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. На първо място жалбоподателят посочва, че мотивите на административния орган при издаването на акта са неясни и противоречиви. Въпреки приключилото производство по Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/22662 от 12.04.2011г. и отмяната този акт с влязло в сила съдебно решение, административният орган отказал да зачете правните последици, които са били задължителни за него, тъй като е бил страна в процеса. Тълкувайки съдебния акт административният орган е приел, че по същество съдът е възприел изявленията му, а постановения от него акт е отменен единствено заради допуснати процесуални нарушения. Оспорваният акт според жалбоподателя потвърждава констатациите на административния орган, изразени в писмо изх.№ 02-190-6500/9184 от 06.11.2012г., с което бил уведомен, че ДФЗ е длъжно да прихване от оторизираните му суми наложената санкция за бъдещ период. Предвид това се стигнало до положение на жалбоподателя да бъдат удържани парични суми, полагащи се за бъдещ период

заради прихващане на вземане по санкция, отменена от съда с влязъл в сила акт като по този начин въпреки позитивното за него решение по адм.дело № 4545/2011г. на АССГ не може да получи обратно удържаните му парични суми. В съдебно заседание жалбоподателят редовно и своевременно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването – Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /ДФЗ/ не изразява становище по съществуването на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

При извършената служебна проверка за допустимост на жалбата, съдът намира, че същата е подадена в законоустановения срок, от активнoleгитимирана страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и при наличие на правен интерес от оспорването.

Процесното писмо е съобщено на жалбоподателя на 08.04.2013г., видно от представената по делото куриерска разписка /л.16/, а жалбата срещу него е подадена на 22.04.2013г., което се установява от клеймо върху пощенски плик – л.7 от делото.

Що се касае до характера на процесното писмо, съдът приема, че дори и волеизявлението на изпълнителния директор на ДФЗ да е обективизирано във формата на писмо, същото има характер на индивидуален административен акт при следните съображения от фактическа и правна страна:

От административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал общо заявление за плащания на площ за кампания 2009г. с У. 19/2900509/34037, в което са отбелязани схемите, по които кандидатства за имотите, описани в приложената таблица и отглежданите животни по приложена таблица.

Видно от Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/22662 от 12.04.2011г. на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ по заявлението за подпомагане за кампания 2009г. на бенефициента е оторизирана сума в размер на 49448,84 лева по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/. В резултат на новополучена информация – резултатите от допълнителни проверки, представени в ДФЗ с писмо вх.№ 02-0409/3554 от 09.12.2010г., с която информация ответника съобразявайки се, е извършил административна проверка на заявлението по чл.37, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и намалил годната за подпомагане площ, вследствие на което определил, че „част” от оторизираната на бенефициента сума в размер на 49 448,84 лева се явява недължимо изплатена, тъй като била изплатена за недопустими за подпомагане площи. Съгласно посоченото в акта установеното с него държавно вземане - приетата за недължимо платена сума, подлежи на възстановяване.

Актът е оспорен от С. пред Административен съд София-град, който с Решение № 5079/11.11.2011г. по адм.дело № 4545/2011г. отменил същия като процесуално незаконосъобразен. Решението е оставено в сила с Решение № 9018/22.06.2012г. по адм.дело № 866/2012г. на III-то отд. на ВАС.

Съгласно мотивната част на решението на ВАС, от съдържанието на АУПДВ, предмет на делото липсват изложени фактически основания за издаването му. ВАС

приема, че изразът "новополучена официална информация в И., с която Разплащателната агенция е длъжна да се съобрази", не може да бъде фактическо основание. Според съда не става ясно нито основанието, нито методиката, по която е определен размерът на сумата, нито причината, въз основа на която тази сума се обявява за недължимо платена, нито от какво естество е тази "новополучена официална информация в И., с която Разплащателната агенция е длъжна да се съобрази". Посочва се, че при подаването на заявлението за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/, както и по Схемата за национално доплащане на площ за 2009г., жалбоподателят е бил подложен на всички видове проверки, произтичащи от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията от 21.04.2004 г. за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване на модулация, предвидени в регламенти (ЕО) № 1782/2003 г. и (ЕО) № 73/2009 г. на Съвета, както и за прилагане на кръстосаното спазване, предвидено в Регламент (ЕО) № 479/2008 г. на Съвета. В същото време, след подаването на заявлението, са извършени две кръстосани проверки на съдържащите се в заявлението данни в И. - регистър Система за идентификация на земеделските парцели, като освен това е доказано, че заявените земи представляват допустим слой "Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП", който допустим слой е установен въз основа на извършени теренни проверки на Министерство на земеделието и храните, като следва да се има предвид, че при подаване на заявленията за подпомагане за кампания 2009г., в И., е съществувал създаден специален слой, който обхваща допустимите за подпомагане земеделски земи. На основание чл.43 ЗПЗП Разплащателната агенция извършва директни плащания по подадените заявления, след като установи истинността на подаденото заявление. На основание чл.47, ал.2 ЗПЗП, Разплащателната агенция може да намали размера или да откаже плащане по схема, когато не са спазени изискванията на схемите за национални доплащания, финансирани от Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет по реда на ДОПК, съгласно разпоредбата на чл.27, ал.3 и 4 ЗПЗП. Разпоредбата на чл.166, ал.1 ДОПК препраща към реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК, регламентиран в глава пета на АПК. Препращането е изчерпателно и изключва приложението на Глава седма АПК - "Възобновяване на производства по издаване на административни актове". По делото е прието за безспорно, че са били извършени две кръстосани проверки, при които не са били констатирани разлики между заявените от С. С. площи и допустимите за подпомагане, и поради това РА към ДФ "Земеделие" е извършила плащане. По-късно, обаче, през м.12.2010 г. е извършена трета допълнителна проверка, която е открила грешка относно площите, допустими за подпомагане и в резултат на това е издаден оспорения АУПДВ. Съгласно мотивите на решението по делото няма данни, а и във фактическите основания на обжалвания АУПДВ не се твърди, че с поведението си жалбоподателят е въвел в заблуждение органите на РА, нито че в подаденото заявление е декларирал неверни данни относно вида и размера на площите, още повече, че през 2009г. и 2010г. са извършени две проверки, които са констатирали, че заявените от жалбоподателя площи са допустими за подпомагане, а третата проверка е извършена в противоречие с чл.24, т.2 от Регламент (ЕО) № 796/2004г.

С процесното писмо административния орган приема, че в съдебното решение липсват мотиви, обосноваващи допустимост за подпомагане на площите, декларирани

със заявление У. 19/2900509/34037 за кампания 2009г., поради което приема, че съдът възприема и не изменя първоначалния фактически извод на ДФЗ за недопустимост за подпомагане на заявените площи. Фондът обаче не разполагал с възможност за принудително възстановяване на изплатената финансова помощ поради отмяната на АУПДВ. С обжалвания акт жалбоподателят се уведомява за изчислената окончателно сума по заявлението му за кампания 2009г. като с оглед установените разлики оторизираната субсидия за кампания 2009г. в размер общо на 49 448,84 лева се явява недължимо платена поради недопустимост на площите за подпомагане, а с оглед процентното изражение на наддекларираните площи по СЕПП – 68,41 % е наложена санкция за бъдещ период, съгласно чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 в размер на 20086,92 лева.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорваното писмо има характера на индивидуален административен акт, въпреки че волеизявлението на административния орган е обективизирано в писмо и въпреки неясната воля на издателя му.

След анализа на оспорвания акт съдът намира, че с него по същество се възобновява административното производство, образувано по подаденото от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ за кампания 2009г. с У. 19/2900509/34037.

На първо място по подаденото от жалбоподателя заявление е извършено плащане на посочената в оспорвания акт като недължима сума в размер на 49 448,84 лева. Това действие обективира властническо волеизявление и представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК. Този акт е позитивен за жалбоподателя стабилен административен акт.

На следващо място възобновяването на административното производство е уредено в Глава седма на АПК, като в чл.99 АПК изчерпателно са изброени основанията при наличието, на които влизят в сила индивидуален административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал. Възобновяването на административното производство може да се извърши само при наличието на някое от тези основания и в сроковете, регламентирани в разпоредбата на чл.102, ал.1 и ал.2 АПК - в случаите по чл.99, т.1 в тримесечен срок от влизането в сила на акта, а в останалите случаи - в тримесечен срок от узнаване на обстоятелството, което служи за основание за отмяна или изменение на административния акт, но не по-късно от една година от възникване на основанието.

Административният орган не е посочил в оспорения акт изложеното в него кое от основанията по чл.99 АПК осъществява, но при всички случаи срокът за възобновяване на производството е изтекъл. Доказателствата по делото по несъмнен начин установяват, че за административния орган обстоятелствата, съставляващи основание за възобновяване на производството по чл.99 АПК, са били известни още към датата на издаване на отменения Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/22662 от 12.04.2011г.

Съдебната практика е константна в разбирането, че с издаването на административния акт компетентността на административния орган по конкретния въпрос се изчерпва, затова той не може да издаде нов акт по същия въпрос - чл.27, ал.2, т.1 АПК, нито да отмени или измени вече издадения, освен в изрично посочените

в закона случаи. Цитираните законови текстове от Глава седма на АПК са ясни, не пораждаат съмнения и никакви доводи за различна воля на законодателя не могат да променят точния им смисъл и съдържание - активността на допусналия порок в даден акт административен орган е допустима, но при определени условия и в конкретно предвиден срок, с оглед стабилността на административните актове и сигурността на гражданскоправния оборот. В случая подобна активност се проявява след повече от една година и то по недопустим процесуален ред. Затова и е достатъчно само да се подчертае, че сроковете по чл.102 АПК са преклузивни и с изтичането му се погасява субективното право на съответния административен орган да издаде съответния административен акт. Издавайки процесното писмо извън сроковете, установени в закона, ответникът е постановил един порочен административен акт. Порокът е тежък и радикален, тъй като засяга компетентността на органа да преразгледа издадения и влязъл в сила административен акт извън установената във времето възможност за това, поради което оспореният акт като издаден от административния орган извън предоставените му времеви предели на компетентност е нищожен и тази нищожност следва да бъде обявена от съда – в този смисъл Решение № 536 от 14.01.2010 г. по адм. д. № 10010/2009 г., II отд. на ВАС, Решение № 10087 от 10.07.2012 г. по адм. д. № 16208/2011 г., I отд. на ВАС, Решение № 5859 от 25.04.2013 г. по адм. д. № 3399/2013 г., 5 чл. с-в на ВАС, Решение № 10908/31.07.2012г. по адм. д. № 16341/2011г., VII отд. на ВАС, Решение № 1403/30.01.2013 г. по адм. д. № 6177/2012 г., I отд. на ВАС, Решение № 15671/27.11.2013 г. по адм. д. № 2039/2013 г., III отд. на ВАС и др.

На следващо място с обжалвания акт се цели пререшаване на спор, по който има влязло в сила съдебно решение на ВАС. Изрично в него се поставя въпроса за възстановяването на получената от С. субсидия за 2009г., като ВАС приема, позовавайки се на чл.73, § 4, ал.1 от Регламент (ЕО) № 796/2004г. на Комисията, че когато земеделският производител е представил фактически точна информация или когато той може да докаже по друг начин, че не е допуснал грешка, то погрешното прилагане на условията за подпомагане от страна на администрацията обуславя приложението на основанието в посочената разпоредба и сумата не подлежи на възстановяване. Изрично в решението на ВАС е изписано, че по делото няма данни, че с поведението си жалбоподателят е въвел в заблуждение органите на РА, нито че в подаденото заявление е декларирал неверни данни относно вида и размера на площите. Оттук съдът е извел и извод, че изплатената субсидия не подлежи на възстановяване от заявителя и органът не може да иска връщането ѝ. Настоящият състав на АССГ приема, че след като по този въпрос има влязло в сила съдебно решение на ВАС и с него се приема, че не са налице предпоставки органът да иска обратно изплатената субсидия за 2009г., всякакви последващи актове, с които органът преразглежда спора и взема решения за недължимост на сумите по заявлението от 2009г. се явяват нищожни такива, от една страна поради противоречието им с влязло в сила съдебно решение на ВАС и на следващо място, тъй като по този начин се прави опит да се пререша спора за дължимост на сумите, като последващо се претендира връщане на същите като недължимо платени, но чрез ползване на механизми на налагане на санкции за бъдещ период. Според АССГ в настоящия съдебен състав, въпросът, касаещ дължимостта на сумите по заявлението на С. за 2009г. е приключен с влязлото в сила решение на ВАС, с което се приема, че същите не подлежат на възстановяване от заявителя, поради което недопустимо е с последващ акт същите

суми отново да се поставят и третират като недължимо платени поради липса на компетентност на органа да пререшава спор, решен с влязло в сила съдебно решение на ВАС.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на С. И. С. нищожността на Уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009г. с изх.№ 01-6500/3553 от 27.03.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: